

Baiba Lange

Viesnīcu biznesa organizācijas skolas pasniedzēja: „Animators nav profesija, bet dzīves stils... Ja sāc skatīties pulkstenī skaitot laiku, tad šajā profesijā esi miris.”

AMATS

Animators

Diktoфона klātbūtne intervijā Baibu nemulsina, jo pie uzmanības viņa jau sen pieradusi. Arī tagad intervija notiek īsi pirms Baibas lekcijas video ieraksta. Uz galda Baiba noliek čupiņu lapu, ar neslēptu lepniību komentējot to saturu... „Vakar manam priekšmetam bija” pēdējā nodarbība. Man bija jānovērtē studenti, savukārt, viņiem mans pasniedzējas darbs. Zemāk par 9 ballēm man neviens neielika,” smaidot paziņo apburošā brunete. Skolā Baiba apmāca topošos animātorus. Kas tā par profesiju, mēģināju uzzināt šajā intervijā.

- Baiba, Tu divus gadus nostrādāji Maljorka par animatori, bet vēlāk par vecāko animatori. Kā Tu tur tiki?

- Es jau no vidusskolas biju aktīvs cilvēks – iesaistījies skolēnu pārvaldē, spēlēja Kuldīgas teātra studijā, piedalījies debatēs un piestrādāju vietējā laikrakstā par žurnālisti. Ar tik plašu interešu loku izvēlēties profesiju man nebija viegli. Aizgāju studēt Latvijas Kultūras koledžā, jo tajā tiku kā trešā labākā, izcīnot stipendiju. Tā man bijusi nopietna motivācija. Tomēr koledžas dip-

loms darbu negarantēja. Savu lomu nospēlēja arī tikko iesākusies ekonomiskā krīze. Meklējot kādu iespēju, internetā uzdūros sludinājumam par animatoru atlasī. Izrādās, ka sludinājumu izlika mans sens paziņa. Es viņam uzticējos, tāpēc arī pieteicos. Uz atlasī atbrauca pārstāvji no Maljorkas. Tad arī saņēmu piedāvājumu sākt karjeru šajā jomā.

- Vari īsumā paskaidrot, kas ietilpst animatora pienākumos?

- Animācijas ideja ir izklaidēt, lai cilvēki, pavadot viesnīcā brīvdienas, būtu patiesi atpūtušies. Dažiem patīk aktīvi iesaistīties spēlēs, sporta vingrojumos, citiem – to visu vienkārši vērot no malas. Tādiem labāk der vakara šovu animācija. Katram viesu vecumam ir sava programma – ir pasākumi bērniem un ir pieaugušajiem.

- Vai to visu apguvi, studējot koledžā?

- Nē, tur mums pasniedza režiju. Zināšanas animācijā ieguvu, mācoties speciālos kursus Maljorkā. Tie ietvēra deju un sporta nodarbības, piemēram aerobikas, jogas un citus. Apguvām spēju noteikumus, iestudējām skečus. Bija tēmas arī par saskarsmi ar viesiem, jo animatoram jābūt veidot kontaktus ar viesiem, kura laikā jāieinteresē piedalīties organizētajos pasākumos. Kursos sevi apliecināju kā vienu no tām studentēm, kas visu uzņēma ātri. Nākamajā gadā es patīju trenēju jaunos.

- Ir dzirdēts apgalvojums, ka animatora profesija der tikai jauniem cilvēkiem. Vai Tu tam piekrīti?

- Nekādā gadījumā! Animatora profesija ir dzīvotspējīga un pieprasīta, ja jau nozarē strādā cilvēki ar divdesmit gadu pieredzi, kā piemēram, mans animācijas pasniedzējs.

- Un kā ir ar Tevi?

- Pirmais gads bija iesācēja laiks – viss bija jauns. Man bija grūti atteikties no perfekcionista, jo svarīgākais bija strādāt ātri. Tajā pat laikā šis brīžiem nežēlīgais temps man iedeva labu rūdījumu. Kad ziemā atgriezos mājās, man tā pietrūka. Sapratu, ka animācija man nozīmē ne tikai darbu, tā ir mans dzīves stils. Turpināt strādāt motivēja arī labs atalgojums. Otrajā gadā man piedāvāja kļūt par vecāko animatori. Sākumā šaubījos, jo sapratu, ka būs jāuzņemas liela atbildība. Šim jautājumam piegāju ar latviešu nopietnību un pamatīgumu. Tas man bija īsts izaicinājums un reizē arī gandarījums, ka veiksmīgi tiku ar to galā. Tagad savās zināšanās un pieredzē dalos ar vietējiem Latvijas studentiem. Varu teikt, ka daži mani studenti ir daudzsoļi topošie animatori. Plānojam kopā piedāvāt savus pakalpojumus Jūrmalas viesnīcām.

- Vēlu veiksmi!

- Paldies!

Intervēja Jūlija Pasnaka